

NTIExpress

Biuletyn

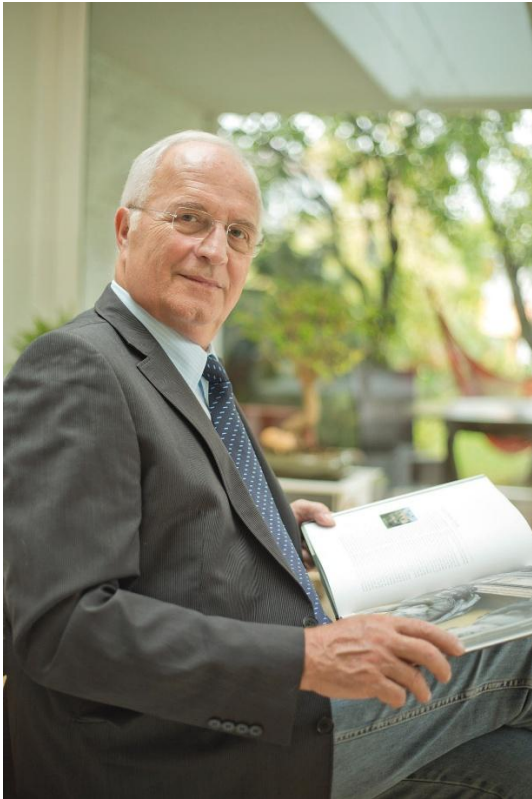
Naukowego Towarzystwa Informatyki Ekonomicznej

Nr 1 (82) luty 2026

W tym numerze

1. Wspomnienie prof. Jerzego Korczaka
2. Zaproszenie na XIII Konferencję Naukową Wiedza i Technologie Informacyjne w Kreowaniu Przedsiębiorczości
3. Nagroda Ministra dla dr. hab. inż. Jarosława Wątróbskiego
4. Zaproszenie na XV Konsorcjum Doktoranckie NTIE
5. Zaproszenie na workshop Artificial Intelligence for Logistics and Sustainability
6. Międzywydziałowa współpraca jako przestrzeń łączenia nauk społecznych i technicznych
7. Felieton: Ogień

Prof. dr hab. Jerzy Korczak (01.10.1944 – 11.01.2026)

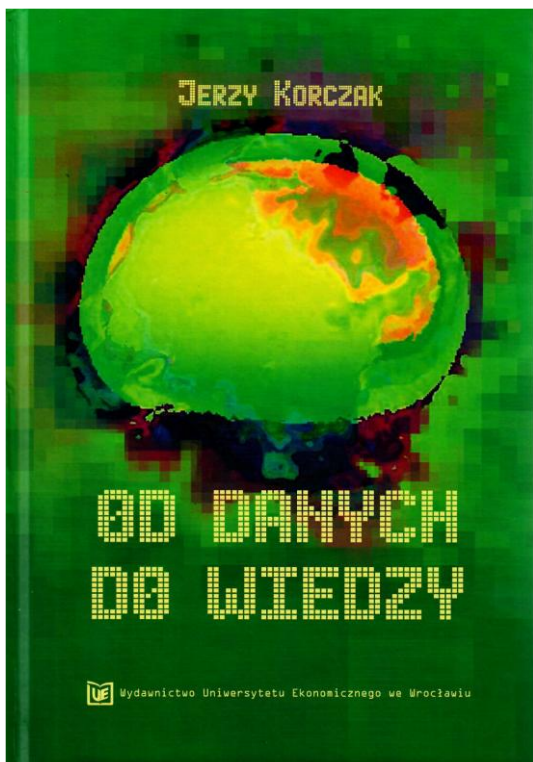

Pisząc wspomnienie o Profesorze, należy w pierwszej kolejności przybliżyć Jego niezwykle aktywną i inspirującą drogę naukową. Ukończył studia magisterskie w 1970 roku w Wyższej Szkole Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny) we Wrocławiu na specjalności Ekonometria i Informatyka. Po ukończeniu studiów został zatrudniony jako asystent w Katedrze Statystyki i Przetwarzania Danych Wyższej Szkoły Ekonomicznej we Wrocławiu. Pracę doktorską pt. „*Problemy optymalizacji pamięci dyskowej*” napisał pod kierunkiem prof. Zdzisława Hellwiga. Obronił ją z wyróżnieniem w 1978 roku na Wydziale Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu). Po uzyskaniu stopnia doktora został zatrudniony w ramach tego Wydziału na stanowisku adiunkta w Katedrze Teorii Informatyki Instytutu Informatyki Ekonomicznej. W 1981 roku, po powrocie ze stypendium Organizacji Narodów Zjednoczonych w Stanach Zjednoczonych, objął funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu ds. badawczych. A cztery lata później tj. w 1985 roku obronił pracę habilitacyjną pt. „*Skorowidze dużych baz tekstowych*”, wyróżnioną Nagrodą Ministra.

W 1986 roku prof. Jerzy Korczak wyjechał na zaproszenie Uniwersytetu Ludwika Pasteura w Strasburgu, gdzie do 1988 roku pracował na stanowisku profesora kontraktowego. W latach 1988-1989 przebywał na Uniwersytecie w Wollongong w Australii, w Katedrze Informatyki. Od połowy 1988 roku do 2006 roku był zatrudniony na stanowisku profesora (profesor informatyki) na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Ludwika Pasteura w Strasburgu. W tym okresie był również członkiem instytutu badawczego *Laboratoire des Sciences de l'Image, de l'Informatique et de la Télédétection*, należącego do francuskiego odpowiednika Polskiej Akademii Nauk. W latach 2003-2005 był dodatkowo zatrudniony w Wyższej Szkole Zarządzania i Finansów we Wrocławiu.

Od 15 lutego 2006 roku ponownie związał się z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu, gdzie w okresie od 1 października 2006 roku do 30 września 2015 roku pełnił funkcję kierownika Katedry Teorii Informatyki. Z inicjatywy Profesora w 2010 roku nazwa tej jednostki została zmieniona na Katedrę Technologii Informacyjnych. Po zakończeniu pełnienia funkcji kierowniczej Profesor był jeszcze przez rok zatrudniony na pół etatu. Natomiast po przejściu na emeryturę (w UE we Wrocławiu zatrudnienie na etat jest maksymalnie do 70 lat) prof. Jerzy Korczak pozostawał niezwykle aktywny naukowo - prowadził badania, pisał współautorskie publikacje (nad kolejną pracował jeszcze na niecałe dwa miesiące przed śmiercią) oraz uczestniczył w konferencjach naukowych do 2025 roku.

Zainteresowania badawcze prof. Jerzego Korczaka koncentrowały się wokół zagadnień związanych ze sztuczną

Zdjęcia z folderu wydane w związku ze zorganizowaniem w lutym 2014 roku w Centrum Informacji Naukowej i Ekonomicznej (Biblioteka UEW) wystawy prac prof. Jerzego Korczaka.

Biegacz

Poranek w Białym Błocie

Zima w Sudetach

inteligencją, w szczególności algorytmów samouczących się (machine learning) oraz ekstrakcji wiedzy z baz danych i obrazów (data mining). Obejmowały one m.in. ewolucyjne systemy wspomaganie decyzji na rynku papierów wartościowych, klasyfikację i rozpoznawanie obiektów na obrazach satelitarnych oraz interpretację obrazów medycznych. Z tym profilem badawczym ściśle związana była Jego działalność dydaktyczna zarówno na Uniwersytecie Ludwika Pasteura w Strasburgu, jak i na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, obejmująca zajęcia z zakresu sztucznej inteligencji, baz danych oraz systemów samouczących się. Profesor był zapraszany z wykładami do wielu zagranicznych ośrodków akademickich, m.in. University of Illinois Urbana-Champaign (USA), University of Essex (Wielka Brytania), Universiti Sains Malaysia (Malezja) oraz University of Wollongong (Australia). Jako nauczyciel akademicki przywiązywał dużą wagę do jakości prowadzonych zajęć, dbając o ich klarowność, atrakcyjność i bogactwo wykorzystywanych pomocy dydaktycznych.

Prof. Jerzy Korczak był autorem i współautorem około 200 publikacji naukowych. Był inicjatorem oraz realizatorem wielu innowacyjnych projektów naukowo-badawczych. Przed wyjazdem w 1986 roku do Francji kierował m.in. projektami OSKAR, WINT. Potem pod Jego kierunkiem powstało również wiele programów samouczących się, wykorzystywanych w badaniach naukowych prowadzonych w uczelniach francuskich i zagranicznych, takich jak m.in. Axone (projektowanie sieci neuronowych typu MLP), ICU (klasyfikator genetyczny) czy Merja (wykrywanie reguł asocjacyjnych). Uczestniczył w licznych projektach europejskich. W 2002 roku kierował grupą ds. klasyfikacji obrazów satelitarnych w projekcie „Tidal Inlets Dynamic Environment”. A po powrocie ponownie do Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w latach 2011-2014 był aktywnie zaangażowany w realizację projektu LOGICAL (*Transnational logistics improvement through cloud computing and innovative cooperative business models*) w ramach Programu Operacyjnego Europa Środkowa, w którym Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu uczestniczył jako członek konsorcjum. W tym samym czasie w latach 2012-2014 był kierownikiem projektu „Inteligentny kokpit menedżerski (InKoM)”, finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju w ramach konkursu INNOTECH (ścieżka In-Tech), którego liderem konsorcjum był Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. Kierował również pracami aplikacyjnymi realizowanymi we współpracy z firmami takimi jak Alcatel, Kotech, Bosch czy Perez Inc. Profesor współorganizował także wiele międzynarodowych konferencji naukowych, w tym organizowaną od 2008 roku na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu konferencję *Advanced Information Technologies for Management (AITM)*, która

w latach 2012-2019 odbywała się jako wydarzenie w ramach *Federated Conference on Computer Science and Information Systems (FedCSIS)*. Był także promotorem ponad dziesięciu prac doktorskich. Pełnił również funkcję recenzenta licznych rozpraw doktorskich oraz uczestniczył w postępowaniach habilitacyjnych we Francji, w Polsce i w innych krajach. Prowadził prace magisterskie i inżynierskie z informatyki na Uniwersytecie w Strasburgu oraz prace dyplomowe na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

Jednakże sukcesy badawcze to tylko jedna z ciekawych perspektyw życia prof. Jerzego Korczaka. Równie istotny, a dla współpracowników (nie tylko z UE we Wrocławiu) może i najważniejszy, był Jego ludzki wymiar. Był przede wszystkim Człowiekiem o niezwyklej kulturze osobistej, otwartym na innych i pełnym autentycznego zainteresowania drugim człowiekiem. Cechowała Go pogoda ducha oraz subtelne poczucie humoru, idące w parze z błyskotliwą inteligencją. Aktywnie uczestniczył w dyskusjach konferencyjnych, w których niejednokrotnie przekornie się nie zgadzając czy wyrażając krytyczne opinie, jednak zawsze zachowywał szacunek dla swojego rozmówcy. Był życzliwy, zawsze gotowy służyć radą i inspiracją nierozwiązanymi lub ciekawymi badaniami naukowymi. Cechowała Go niezwykła pracowitość. Gdy po zakończeniu etapu pracy na Uniwersytecie Ludwika Pasteura w Strasburgu związał się ponownie z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu, wielu sądziło, że będzie to dla Niego czas zasłużonego, spokojnego odpoczynku. Profesor jednak wszystkich zaskoczył. Z ogromną energią oddał się kreowaniu nowych koncepcji badawczych, skutecznemu pozyskiwaniu projektów oraz ich realizacji. Bardzo zaangażował się też w dydaktykę: z Jego inicjatywy powstał kierunek „Informatyka w biznesie”. Trzeba przyznać, że na swój sposób był też wymagającym - w najlepszym tego słowa znaczeniu. Przygotowując np. prezentacje na konferencje, Profesor zawsze dbał o estetykę przekazu. Mawiał, że choć treść jest dobra, warto jeszcze nanieść poprawki graficzne. Miało się czasami wrażenie, że cyzelował każdy slajd, a w tej niezwykłej dbałości o szczegóły i formę najpiękniej objawiała się Jego dusza artystyczna.

W społeczności nie tylko Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. Jerzy Korczak był znany ze swojej pasji do sztuk pięknych, w szczególności malarstwa. W lutym 2014 roku w Centrum Informacji Naukowej i Ekonomicznej (Biblioteka UE we Wrocławiu) odbyła się wystawa Jego prac, na której zaprezentowano kilkanaście dzieł - grafik, obrazów akrylowych oraz prac wygenerowanych przy użyciu autorskiego programu EVA (*EVolutionary Art*), będącego ewolucyjnym systemem komputerowym tworzącym obrazy w oparciu o teorię ewolucji. Profesor wielokrotnie przekazywał swoje prace na aukcje charytatywne organizowane w naszej uczelni.

Gdy prof. Jerzy Korczak objął kierownictwo Katedry Technologii Informacyjnych, zainicjował tradycję tzw. „Majówek” tj. nieformalnych spotkań przy grillu, których celem była integracja i budowanie relacji w zespole. Ta tradycja, z krótką przerwą w czasie pandemii, jest kontynuowana do dziś. Profesor uczestniczył w każdym z tych spotkań, z wyjątkiem ubiegłego roku. Gdy wiosną 2025 roku dowiedział się o chorobie, zrezygnował z obecności, nie chcąc, aby przypadkiem jego stan zdrowia nie zdominował spotkania (zaczynał leczenie). Planowaliśmy kolejne spotkanie w 2026 roku...

Pamiętam również, jak około 2010 roku - prawdopodobnie z inicjatywy ówczesnych doktorantów - zaczęto nazywać Profesora „Szefem”. To określenie przyjęło się naturalnie i przetrwało lata, również wtedy, gdy Profesor przestał już pełnić funkcję Kierownika Katedry. Często budziło to zdziwienie osób spoza Katedry, które pytały: „Przecież to już nie jest wasz przełożony?”. Dla nas jednak Profesor Jerzy Korczak pozostał Naszym Szefem.

dr hab. Helena Dudycz, prof. UEW
Katedra Technologii Informacyjnych
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

XIII Konferencja Naukowa Wiedza i Technologie Informacyjne w Kreowaniu Przedsiębiorczości

Z przyjemnością zapraszamy Państwa na XIII Konferencję Naukową „Wiedza i technologie informacyjne w kreowaniu przedsiębiorczości” (WITKP 2026), która - kontynuując wieloletnią tradycję - odbędzie się w dniach **8-9 października 2026 roku** w Olsztynie koło Częstochowy pod patronatem Rektora Politechniki Częstochowskiej.

Wydarzenie to od lat stanowi ważną platformę dyskusji i wymiany wiedzy naukowej oraz doświadczeń praktycznych w obszarze technologii informacyjnych, zarządzania wiedzą i transformacji cyfrowej. Konferencja gromadzi przedstawicieli środowisk akademickich, badaczy i praktyków zainteresowanych nowymi wyzwaniami naukowymi i organizacyjnymi.

Tematyka WITKP 2026 będzie obejmować m.in.:

- nowoczesne modele i metody zarządzania w gospodarce cyfrowej,
- zastosowania sztucznej inteligencji i analityki danych w organizacjach oraz sektorze publicznym,
- transformację cyfrową przedsiębiorstw oraz administracji publicznej i samorządowej,
- wykorzystanie nowoczesnych technologii (AI, IoT, systemy geoprzestrzenne, drony) w procesach decyzyjnych i zarządczych,
- wyzwania innowacyjności, przedsiębiorczości i zrównoważonego rozwoju w warunkach cyfryzacji.

W tym roku konferencja odbywa się tylko w formie stacjonarnej

Koszt: 1800,00 zł i 1750,00 zł dla członków NTIE

Kalendarium:

- 1 czerwca 2026 r. - termin nadsyłania zgłoszeń udziału
- 1 czerwca 2026 r. - termin nadsyłania artykułów
- 1 lipca 2026 r. - recenzje artykułów
- 1 lipca 2026 r. - wniesienie opłaty
- 31 lipca 2026 r. - nadsyłanie ostatecznych wersji artykułów
- 8 - 9 października 2026 r. - obrady Konferencji

Szczegółowe informacje dotyczące programu, terminów sesji oraz [formularz rejestracyjny](#) znajdują się [na stronie konferencji](#).

Nagroda Ministra dla dr. hab. inż. Jarosława Wątróbskiego

20 lutego 2026 roku w Teatrze Polskim w Warszawie odbyła się Uroczysta Gala Nauki Polskiej z okazji Dnia Nauki Polskiej. Podczas wydarzenia Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Marcin Kulasek, wręczył Nagrody Ministra za wybitne osiągnięcia w pięciu kategoriach: za całokształt dorobku, działalność naukową, dydaktyczną, wdrożeniową oraz organizacyjną. W tym roku wyróżniono ponad 150 osób - indywidualnych badaczy i zespoły naukowe - których praca w istotny sposób przyczynia się do rozwoju polskiej nauki i jej znaczenia dla postępu cywilizacyjnego.

W gronie laureatów znalazł się dr hab. inż. Jarosław Wątróbski - członek Zarządu NTIE oraz profesor Uniwersytetu Szczecińskiego i Instytutu Łączności PIB. Otrzymał Nagrodę Ministra za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności naukowej w naukach społecznych.

Dr hab. Jarosław Wątróbski specjalizuje się w naukach o zarządzaniu i jakości. Jego habilitacja dotyczyła „Modelowania wielokryterialnego w zagadnieniach zrównoważenia”. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się na modelowaniu wielokryterialnym, metodach decyzyjnych oraz problematyce zrównoważonego rozwoju. W swoich pracach rozwija metody i narzędzia wspierające podejmowanie złożonych decyzji w warunkach wielu, często sprzecznych kryteriów - co ma kluczowe znaczenie zarówno dla teorii zarządzania, jak i dla praktyki gospodarczej.

Wcześniej laureat otrzymał szereg wyróżnień krajowych i międzynarodowych - w tym Zachodniopomorskie Noble w kategorii nauk ekonomicznych (w latach 2019 oraz 2023) czy nagrodę Naukowca Roku Uniwersytetu Szczecińskiego. Należy również zauważyć, że w latach 2021, 2022, 2023, 2024 oraz 2025 dr hab. inż. Jarosław Wątróbski znalazł się w rankingu Top 2% naukowców świata publikowanym przez Uniwersytet Stanforda i wydawnictwo Elsevier.

Nagroda Ministra jest prestiżowym uhonorowaniem dorobku naukowego oraz wkładu dr. hab. Jarosława Wątróbskiego w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości. Dla środowiska NTIE to powód do szczególnej satysfakcji i dumy.

Serdecznie gratulujemy!

Zaproszenie na XV Konsorcjum Doktoranckie NTIE

**Zapraszamy doktorantów oraz promotorów do udziału
w XV Konsorcjum Doktoranckim NTIE,
które odbędzie się w formule online
w dniu 21 maja 2026 r.**

Konsorcjum dedykujemy osobom pracującym nad tematami rozpraw doktorskich z zakresu informatyki ekonomicznej. Zapraszamy do zaprezentowania postępów swojej pracy badawczej w celu uzyskania wartościowych komentarzy i sugestii oraz wysłuchania inspirującego wykładu metodycznego, który w tej edycji będzie dotyczył wykorzystania metody action research w badaniach naukowych, a zostanie wygłoszony przez dr hab. Sylwię Sysko-Romańczuk, prof. PW. W programie przewidziano m.in.:

- wykład wprowadzający o charakterze metodycznym (30 minut + 10 minut na pytania),
- prezentacje doktorantów (do 15 minut na wystąpienie + 10 minut na dyskusję),
- okazję do nawiązania kontaktów i wymiany doświadczeń w gronie badaczy NTIE.

 Data: 21 maja 2026 r. (czwartek)

 Godzina rozpoczęcia: 14:00

 Forma: online

Ramowy program spotkania:

- Otwarcie - 5 minut
- Wykład wprowadzający - 30 minut + 10 minut dyskusji
- 2 prezentacje doktorantów - 15 minut + 10 minut dyskusji każda
- Przerwa - 10 minut
- 4 prezentacje doktorantów - 15 minut + 10 minut dyskusji każda
- Podsumowanie - 5 minut

 Zgłoszenia przyjmujemy w terminie do 14 maja 2026 r.

Formularz rejestracyjny dostępny jest pod linkiem: <https://forms.gle/mk6u9ox7Bq6AqYAu9>

Zachęcamy do aktywnego udziału zarówno tych, którzy chcą zaprezentować swoje badania, jak i osoby, które swoją wiedzą i doświadczeniem będą wspomagać postępy doktorantów oraz wszystkich zainteresowanych rozwojem naukowym w obszarze informatyki ekonomicznej.

Komitet organizacyjny konsorcjów doktoranckich NTIE:

Dr hab. inż. Katarzyna Rostek, prof. PW - przewodnicząca

Dr hab. Renata Gabryelczyk, prof. UW

Dr hab. inż. Janusz Wielki, prof. PO

Zaproszenie na workshop Artificial Intelligence for Logistics and Sustainability (AILS2026) organizowany w ramach konferencji BIS2026

Call for Papers

The theme of the BIS 2026 conference, *From Hype to Impact: Turning AI into Real Business Value*, marks the transition from fascination with technology's potential to its implementation and generation of real business benefits. In the logistics sector, digital transformation has ceased to be a technological trend and has become a strategic necessity, requiring the redesign of business models and operational processes.

This workshop aims to analyze how digital transformation—including both artificial intelligence and the broader ecosystem of IT solutions—supports the logistics and sustainability in modern business. Papers should focus on the perspective of management and quality sciences, examining organizational readiness and the challenges related to data quality, which are essential for digital technologies to deliver sustainable value. This workshop provides a forum for exchanging knowledge on how to move from the experimental phase to solutions that not only increase efficiency but also solve real environmental and social problems while maintaining business sustainability, especially in the area of logistics.

Topics of interest:

- Machine Learning, Data Mining and Deep Learning
- Business Intelligence
- Data Science and Analytics for Management
- Sustainable Logistics
- Sustainable Entrepreneurship
- Corporate Social Responsibility (CSR) and Environmental, Social and Governance Reporting (ESG)
- Cloud Computing
- Digital Transformation in Logistics
- Business Process Management
- Robotic Process Automation (RPA)
- Information and Cybersecurity Management
- Green Transformation and Sustainability
- Blockchain for Business Processes
- and other topics related to the workshop's scope.

Organizers and Chairs:

- Dr hab. inż. Paula Bajdor, prof. PW, e-mail: paula.bajdor@pw.edu.pl
- Dr hab. inż. Marcin Hernes, prof. UEW, e-mail: marcin.hernes@ue.wroc.pl
- Dr hab. inż. Marta Starostka-Patyk, prof. PW, e-mail: marta.patyk@pw.edu.pl

Important Dates and Conference Venue

 Venue: Prague University of Economics and Business

 <https://www.vse.cz/english>

 Submission deadline for workshop papers: March 31, 2026

 Submission of final papers (camera-ready): April 30, 2026

 Workshop dates: June 10-12, 2026

 More details: <https://bisconf.org/2026/ails/>

Międzywydziałowa współpraca jako przestrzeń łączenia nauk społecznych i technicznych

W ramach półrocznego projektu międzywydziałowego studenci czterech wydziałów Politechniki Warszawskiej wspólnie zrealizowali zadanie polegające na opracowaniu kompletnego projektu budynku dla Międzywydziałowego Centrum Badań Interdyscyplinarnych. Przedsięwzięcie to, przypisywane obszarowi nauk technicznych i ścisłych, zostało świadomie zaprojektowane jako przestrzeń współpracy studentów reprezentujących różne dziedziny, w tym także nauki społeczne. Była to już 9-ta edycja projektu mpiBIM, w którym uczestniczyli studenci wydziałów: architektury, inżynierii lądowej, inżynierii środowiska i zarządzania.

Zadanie postawione przed uczestnikami obejmowało pełny proces projektowy - od formułowania założeń funkcjonalno-przestrzennych i koncepcji architektonicznej, przez rozwiązania technologiczne, aż po kwestie organizacyjne i użytkowe. Praca w zespołach o zróżnicowanych kompetencjach wymagała stałego dialogu, negocjowania rozwiązań oraz wzajemnego rozumienia odmiennych sposobów myślenia i podejścia do problemów projektowych.

ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE

Praca według harmonogramu

Schematyczne rozwiązywanie problemów i zmian

Wykorzystanie odpowiedniego oprogramowania

Zgodność prawna i urbanistyczna

Szczególnie istotnym aspektem przedsięwzięcia było włączenie studentów kierunków społecznych w projekt budowlany, który tradycyjnie realizowany jest w ramach nauk ścisłych. Ich udział pozwolił na poszerzenie perspektywy projektowej o zagadnienia związane z funkcjonowaniem przyszłych użytkowników, organizacją pracy, komunikacją oraz społecznym kontekstem projektowanej przestrzeni. Studenci w ramach projektu poznali technologię i narzędzia BIM (Building Information Modelling), a także mieli możliwość skorzystania ze wsparcia mentorów z partnerskich firm związanych z budownictwem, infrastrukturą, czy kosztorysowaniem projektów budowlanych. Doświadczenie to pokazało, że kompetencje wypracowane w obszarze nauk społecznych znajdują realne i wartościowe zastosowanie w złożonych projektach technicznych.

BRYŁA I ELEWACJA

Rezultaty zaprezentowane podczas finałowych prezentacji potwierdziły, że międzywydziałowa współpraca sprzyja tworzeniu bardziej kompleksowych i świadomych rozwiązań projektowych. Projekt stanowi przykład dydaktyki, która nie tylko przekazuje wiedzę specjalistyczną, lecz także uczy współpracy, odpowiedzialności i integrowania różnych perspektyw - kompetencji coraz bardziej istotnych we współczesnej praktyce zawodowej.

dr inż. Olga Sobolewska

AKSONOMETRIA

Ogień

To unikatowe nagranie. Przez ponad 15 minut można bezpiecznie oglądać, jak zaczyna i rozwija się pożar, w wyniku którego nie było ofiar w ludziach, ale powstały straty szacowane na 150-200 mln złotych, do których należałoby doliczyć jeszcze straty wtórne z zakłóceń w łańcuchach dostaw. W chwili pisania tego tekstu nagranie owo jest dostępne pod adresem: <https://gloswielkopolski.pl/tak-zaczal-sie-pozar-hali-w-tarnowie-podgornym-pod-poznaniem-mamy-nagranie-z-monitoringu/ar/c1p2-28626497>.

A było to tak: był sobie wczesny, niedzielny rano, nieco po godzinie szóstej. W olbrzymiej hali firmy spedytorskiej (11000 m², niemal 100 stanowisk/bramek dla ciężarówek), starannie poukładane paczki czekają na poniedziałkową wysyłkę. Nagle, z jednej z paczek zaczyna się wydobywać gęsty dym. Po około 20 sekundach ów dym sięga sufitu (co powinno wywołać alarm przez czujki pożarowe, a chyba takowe tam były...). Po kolejnych 20 sekundach z paczki zaczynają wychodzić płomienie, chwilę później wypadają z niej płonące kostki, które wolno dogasają na posadzce. Poza tym, nic się nie dzieje. Dziesięciu minut potrzeba, by zaczęły dymić paczki w stosie obok. Za dalsze dwie minuty pojawia się jakiś człowiek (nie strażak!) z ręczną gaśnicą na CO₂. Ogień jest już zbyt wielki (i jak się po wszystkim okaże - nie do ugaszenia tym środkiem), by to miało jakikolwiek skutek. Człowiek ów po chwili porzuca gaśnicę i ucieka. Następnym 40 sekund potrzeba, by płomienie pojawiły się na sąsiednich paczkach, a kolejnych dwóch minut na pojawienie się jeszcze kogoś z ręczną gaśnicą, która niczego już nie zmienia. Pożar jest jednak ciągle ograniczony do kilkunastu metrów kwadratowych hali, a paczki stoją w rzędach dość od siebie odległych. Zachowanie osób z gaśnicami nie wskazuje, by miały tam one jakiegoś szczególne problemy z oddychaniem. A potem, jak już wiemy, spaliło się i zawaliło niemal wszystko.

Może jest to wątpliwość ignoranta, ale, patrząc na mapę, nie sposób nie zadać sobie pytania, kiedy powiadomiono o tym straży pożarnej. Bo według tejże mapy, siedziba OSP jest o 500 metrów od rzeczony hali, a jednostka ratunkowo-gaśnicza PSP mieści się w odległości 10 km, tuż przy trasie szybkiego ruchu prowadzącej z Poznania niemal prosto do tej hali.

Dziś wiadomo, że nastąpił tam samozapłon baterii litowych do hulajnóg elektrycznych, co skutkuje szybko bardzo wysoką temperaturą i wymaga specjalnych środków i technik gaszenia, jednak wydaje się, że zadysponowany odpowiednio wcześniej, nawet jeden zastęp strażaków, potrafiłby zapobiec chociażby przenoszeniu się ognia na sąsiednie paczki. Ale - podkreślam - jest to tylko opinia ignoranta.

Požary o dużej skali nie omijają również ośrodków obliczeniowych. W Polsce mieliśmy kiedyś spory pożar w którymś z ośrodków ZETO, a prawie równo 5 lat temu pożar ogarnął wielkie chmurowe centrum obliczeniowe w Strasburgu. Tam spłonął całkowicie jeden kilkupiętrowy budynek z serwerami, a ucierpiały też dwa budynki sąsiednie. Nie było ofiar w ludziach, ale straty objęły także tysiące stron internetowych, przeważnie małych podmiotów, oraz równie wiele sklepów internetowych. Skutki tego pożaru dotknęły także niektóre organy francuskiej administracji publicznej (pisałem o tym pożarze w Biuletynie 2(63) z kwietnia 2021).

Gdy, w początkach lat 70. organizowaliśmy ośrodek obliczeniowy w Zakładach Cegielskiego, sprawy jego ochrony przed pożarem były jednymi z najważniejszych. Z amerykańskich źródeł wynikało, że wtedy najczęstszą przyczyną pożarów komputerów była nie sama elektronika, czy zasilacze, lecz zatarcie silnika wentylatora (ówczesne szafy komputerowe miały ich dziesiątki).

Nasza Straż Pożarna (Cegielski miał własną jednostkę na swym terenie) obstawała przy automatycznej instalacji gaśniczej na CO₂, co natychmiast oprotestował brytyjski dostawca komputera, grożąc wycofaniem swych ludzi. Bo w przypadku zadziałania, również przypadkowego, gaz ten wylatuje z dysz czyniąc hałas na poziomie startującego odrzutowca, a gwałtowne

rozprężanie się zaś, zgodnie z Pierwszą Zasadą Termodynamiki, obniża jego temperaturę, co, w połączeniu z parą w powietrzu, tworzy gęstą mgłę. Ludzie bezpośrednio obsługujący komputer (w tamtych czasach - 4-5 osób) nie widzą wtedy zupełnie nic, tracą orientację i mają problem z dotarciem do wyjścia, nie wspominając już o możliwości uduszenia się oddychając tym gazem. W efekcie zrezygnowaliśmy z tej instalacji, stawiając na czujki pożarowe, których centralka była połączona bezpośrednio z zakładową strażą. Ta zaś potrzebowała najwyżej 3-4 minut na dojazd do dowolnego miejsca Zakładów.

Znam dwa przypadki, kiedy automatyczna instalacja gaśnicza w ośrodku obliczeniowym załączyła się przypadkowo. Jeden miał miejsce pod koniec lat 70., w niedzielny wieczór, kiedy nikt tam nie pracował. Strumień gazu (CO₂) uszkodził spory fragment podwieszono sufitu oraz przewrócił ważący kilkaset kilogramów stojak z taśmami magnetycznymi. Straty były więc niewielkie. Drugi z tych przypadków zdarzył się jakieś 10 lat temu, a wibracje od hałasu wyzwalającego się gazu (któryś z Halonów) zniszczyły sporo napędów dyskowych w dwóch macierzach (obie klasy High-End, jedna bardzo specjalistyczna). Straty liczone w setkach tysięcy, i to dolarów.

Ale, żeby nie było, są i przykłady pozytywne, tak się składa - że wszystkie ze Zjednoczonego Królestwa.

Gdy kiedyś byłem z wizytą w pewnej brytyjskiej korporacji, zanim mnie tam wpuszczono, musiałem, jeszcze w recepcji, zapoznać się z jednokartkową instrukcją i planem ewakuacji na wypadek pożaru i potwierdzić to podpisem. Kolega, w innej tamtejszej firmie, odpowiadał za ewakuację swojej części piętra w biurowcu i na tę okazję był przeszkolony i miał, wiszącą zawsze na oparciu jego krzesła, odblaskową kamizelkę z napisem „Fire Marshal”.

Jeszcze innym brytyjskim przykładem w tej materii był duży ośrodek szkoleniowy w Beaumont, niedaleko od Windsoru, gdzie, w ciągu ponad piętnastu lat, byłem na kilkunastu kursach. Kursy owe były tygodniowe, zaczynały się w poniedziałek, wszystkie o tej samej godzinie. A pierwsza godzina to było wzajemne przedstawianie się uczestników, omówienie planu, celu i przebiegu zajęć oraz... dróg ewakuacyjnych z poszczególnych sal, na wypadek pożaru czy innego zagrożenia, łącznie ze wskazaniem miejsca zbiórki w przyległym parku, gdzie wykładowca miał sprawdzić, czy wszyscy jego kursanci są na miejscu. W połowie tej pierwszej godziny, w całym ośrodku rozbrzmiewały dzwonki alarmowe i, bez względu na pogodę, następowała pełna próbna ewakuacja.

W Polsce każdego dnia jest średnio ok. 150 pożarów, w większości o niewielkiej i średniej skali. Nie każdego dnia płonie wielka hala. Ale za każdym pożarem kryją się ludzkie tragedie, tym większe w odczuciu, gdy po wszystkim okazuje się, że przyczyna pożaru była w istocie banalna i łatwa do uniknięcia. Jak w Sylwestrową Noc w Crans-Montana.

Bogdan Pilawski

Składki członkowskie

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o uregulowanie zaległych składek członkowskich na poczet Naukowego Towarzystwa Informatyki Ekonomicznej w wysokości min. 40 zł (dla studentów 20 zł).

*Składka za 2026 r. wynosi min.
40zł (dla studentów 20zł)*

Prosimy o uregulowanie należności, dokonując wpłat na konto stowarzyszenia.

Tytuł przelewu:
„Składka członkowska za ... rok”

Z wyrazami szacunku
Skarbnik NTIE
Dr hab. inż. Paula Bajdor

Dane do przelewu:
Naukowe Towarzystwo Informatyki Ekonomicznej
ING Bank Śląski S.A.
ul. Sokolska 34
40-086 Katowice
Nr rachunku:
57 1050 1214 1000 0023 4356 2829

Zespół redakcyjny

Redaktor Naczelna
Dr inż. Ilona Pawełoszek
ilona.paweloszek@pcz.pl

Dr hab. inż. Paula Bajdor,
prof. uczelni
paula.bajdor@pw.edu.pl

Dr Cezary Stępiak
cezary.stepniak@pcz.pl

Dr inż. Michał Wiśniewski
michal.wisniewski@pw.edu.pl